

Василь Сухомлинський

НАЙГАРНІША МАМА

Випало Совеня із гнізда та й повзає лісом. Далеко забилося, не може знайти рідного гнізда. Побачили птахи малого – некрасивого, з великою голівкою, вухатого, банькатоного, жовторотоного. Побачили та й питають, дивуючись:

— Хто ти такий, де ти взявся?

— Я Совеня, – відповідає мале. – Я випало з гнізда, не вмію ще літати і вдень дуже погано бачу. Я шукаю маму.

— Хто ж твоя мама? – питає Соловей.

— Моя мама Сова, – гордо відповідає Совеня.

— Яка ж вона? – питає Дятел.

— Моя мама найгарніша.

— Розкажи, яка ж вона, – питає Дрізд.

— У неї голова, вуха й очі такі, як у мене, – відповідає з гордістю Совеня.

— Ха-ха-ха! – зареготали Соловей, Дятел і Дрізд. – Та ти ж потвора.

Виходить, і мати твоя така сама потвора.

— Неправда! – закричало Совеня. – Мама в мене найгарніша. Почула його крик Сова, прилетіла потихеньку, взяла Совеня й повела до рідного гнізда. Совеня уважно подивилося на свою маму: вона була найгарнішою.

За Павлом Ходченком

СЕРЦЕ МАТЕРІ

Одного разу сидів я на лавочці в парку. Недалеко мене на гілці сіла синичка. Вона тримала в дзьобчику хробачка. Десь роздобула собі на сніданок. Раптом із землі почувся писк горобеняти. Я підійшов до нього. Воно, видно, впало десь із гнізда. Горобеня було ще не опірене й вернутись до гнізда не могло. Несподівано на синичку, що сиділа на гілці, напав горобець. Він хотів відняти в неї хробачка. Синичка не хотіла дати. Між ними зчинилась бійка. І тоді хробачок із дзьобика синички випав на землю. Бійка тривала ще довго. Вкінці горобець утік у кущі. Синичка заспокоїлась. Вона розглянувшись злетіла на землю. У траві знайшла свого хробачка. Побачило це горобеня. Воно роззявляло дзьобика й пищало. Горобеня хотіло їсти.

Синичка зупинилася. Горобеня тріпотіло крильцями в траві, хотіло до синички. Синичка підскочила до горобеняти. Вона ткнула в роззявлений рот горобеняти свого хробачка. Потім щось пропищала, спурхнула і зникла. Я подумав: синичка зі старим горобцем билась, не хотіла віддати йому свого хробачка, а маленькому горобеняті сама ткнула в дзьобик. Чому це так? Подумайте, діти.